

Budapest

Pf.:2

1357

Mottó: „Magyar, legyen hited és léssen országod!”

Tárgy: kormányzati cselekvés kezdeményezése a trianoni és párizsi békediktátumok
érvénytelenségének megállapítása érdekében

Tisztelt Miniszter Úr!

Hivatkozással dr. Orbán Viktor miniszterelnök úr részére címzett, a trianoni diktátum érvénytelenségével kapcsolatos kormányzati cselekvést szorgalmazó, 2016. november 30-án kelt petíciónkra, illetve arra a Miniszterelnöki Kabinetiroda részéről 2016. december 7-i keltezéssel adott válaszra, ezúton fordulok T. Miniszter Úrhoz ebben, a Nemzetünk számára sorsdöntő ügyben a trianoni diktátum 97. évfordulóján, amely diktátumról gróf Apponyi Albert a magyar békedelegáció vezetője egyértelműen kimondta: „Magyarországra nézve elfogadhatatlan.”

Örömmel nyugtázható a válaszban írt több mondat, például hogy „a trianoni diktátum kétségtelen, hogy Magyarország XX. századi történelmének legnagyobb, ma is fájó eseménye, amelynek során honfitársaink millióit, az országunk területének kétharmadát csatolták el, kisebbségi létbe taszítva a magyar embereket.” Nem elzárkózást fogalmaztak meg, hanem arra utaltak, hogy a jelenlegi határainkat a párizsi békediktátum határozza meg. Fontos, hogy a válaszban azt is kifejtették, hogy az elcsatolt magyar közösségek helyzete egyáltalán megnyugtató, az Európai Unió tagság sem javított érdemben elcsatolt testvéreink helyzetén.

A diktátumok káros hatásairól mindennél többet elmond, hogy jelenleg az elcsatolt területeinken jó esetben nagyjából annyi magyar él, mint 97 éve. Egészséges és háborítatlan körülmények között, egységes államban élve többszörösére kellett volna emelkednie honfitársaink számának, a szülőföldjükön: Felvidéken, Kárpátalján, Erdélyben, Délvidéken, Muravidéken és Órvidéken. Megállapítható, hogy az elszakított sorban élő magyar közösségek egyéni és közösségi jogai jelentős korlátozást szenvednek, különösen önrendelkezési joguk gyakorlása ütközik akadályba, létszámuk folyamatosan csökken, a beolvasztás progjammjai rendszereken átívelően kíméletlenül működnek, ezért nemzeti létkérdés, hogy más szintre lépjen végre a nemzet egységesülését szolgáló politika.

A kisebbségi jogok kikényszerítése sem működik, ezek pedig ma már amúgy is alkalmatlanok az elcsatolt, őshonos közösségként, sok helyen tömbben élő nemzetrészeink megmentésére. Nemhogy a társnemzeti státus, de még az anyanyelv korlátozásmentes használata és egyenjogú létezés modellje sem működik a magyarok lakta elcsatolt területeken.

Bár az utóbbi évek egyes nemzetpolitikai törekvései ennek a folyamatos térvésztesnek próbálnak gátat szabni (pl. állampolgárság kiterjesztése), de a miniszterelnöki válaszevél is világossá teszi: „ az Európai Unió tagság jelenleg nem jár együtt minden tagállamban a kisebbségi jogok háborítatlan gyakorlásával, erre számos sajnálatos példa van az elmúlt időszakban.”

Azóta is egyre megkerülhetetlenebbül nyer igazolást Lloyd George akkori brit miniszterelnök súlyos és igaz mondata, ami a magyar békedelegáció érveinek hatására hangzott el 97 éve: „ Nem lesz béke Közép-Európában, ha utólag kiderül, hogy Magyarország igényei jogosak és hogy egész magyar közösségeket úgy adtak át más országoknak, mint egy marharcsordát...”

Miután a válaszlevél szerint is Magyarország Kormányának nemzetközi jogi ügyekben történő képvisellete az igazságügyi miniszter feladat-és hatásköre, ezért ezúton indítványozom, hogy a T. Miniszter Úr vizsgálja meg érdemben a 2016. november 30-án kelt petícióban foglaltakat, és különös tekintettel azt a javaslatot, amely arra irányul, hogy kerüljön megvizsgálásra az 1921. évi XXXIII. törvénnyel illetve 1947. évi XVIII. törvénnyel becikkelyezett, Nemzetünk sorsát drámaian hátrányos irányba befolyásoló békediktátumok érvénytelenségének kérdése és ezt követően tegye meg az érvénytelenség megállapítását célzó szükséges lépéseket.

Határozott álláspontunk, hogy a Nemzetünk szétdarabolását célzó mindkét diktátum a vonatkozó jogszabályok értelmében érvénytelen, ezért mód és lehetőség van arra, illetve egyúttal ez alkotmányos kötelezettség is a kormányzat számára, hogy hathatós lépéseket tegyen az érvénytelenség megállapíttatása, majd a Kárpát-medencei magyar határok újratárgyalása és Hazánk számára az elmúlt közel száz év veszteségei miatt járó jóvátétel irányában. Természetesen arra is nyitottnak kell lenni, hogy a velünk élő nemzetiségek számára megfelelő jogokat biztosítsunk, erre Hazánk jelenleg is példát mutat.

A nemzetközi jogban nem ismeretlen az államok közötti vita határok vonatkozásában, esetünkben az a különleges körülmény áll fenn, hogy nem pusztán határvitáról van szó, hanem arról, hogy a jelenlegi határainkat meghatározó párizsi békediktátum idején már hatályos volt az ENSZ Alapokmánya, amely 2. cikkének (4) bekezdése szerint az államok tartózkodnak más állam területi épsége, vagy politikai függetlensége ellen irányuló így az Egyesült Nemzetek céljával össze nem férő, bármilyen más módon nyilvánvaló, erőszakkal való fenyegetéstől vagy erőszak alkalmazásától.

A nemzetközi szerződésekről szóló, 1969. május 23-án kelt és Hazánk jogrendjébe 1987. évi XII. törvényerejű rendelettel kodifikált Bécsi Egyezmény az állami erőszak hatására kötött szerződéseket következetesen semmissé nyilvánítja, ha azok az ENSZ Alapokmányában foglalt nemzetközi jogi alapelvek megsértésével, fenyegetés vagy erőszak hatására kötöttek (52. cikk.)

Jogász szakértők is megerősítik, hogy a párizsi diktátum megszületése idején Hazánk idegen megszállás hatalma alatt volt, így az erőszak, erőszakkal való fenyegetés, mint érvénytelenségi ok egyértelműen fennáll és így ez a békediktátum érvénytelen. Az érvénytelenség legfontosabb jogkövetkezménye, hogy ahhoz jogkövetkezmények nem fűződhetnek, az eredeti állapot helyreállításának van helye.

Természetesen ismert az a körülmény, hogy az érvénytelenség jogkövetkezményeinek érvényesítéséhez további lépések szükségesek, ezek előkészítésére, illetve megtételére kérem most Önt milliányi honfitársunk nevében. Nem nyugodhatunk bele ezekben az igazságtalan és a nemzetközi jog szabályait, különösen pedig a magyarok önrendelkezését sértő diktátumokba.

Mai is milliányi magyar ért egyet a magyar ügyet a béketárgyalásokon is támogató egykori olasz miniszterelnök, Francesco Nitti megállapításával: „Eddig egyetlen vegyes nemzetiségű állam volt Kárpát-medencében, most lett belőle négy-öt. Magyarország soha nem fogja elismerni erkölcstelen szétbontását...soha nem fog lemondani Erdélyről és a többi területéről...az igazságot helyre kell állítani..., nincs béke, amíg a hazugságok érvényben vannak, a revízió előbb-utóbb elkerülhetetlenné válik.”

De hasonlóképpen azt érezzük és gondoljuk sokkal többen, mint azt bárki gondolná, amit dr. Czettler Jenő nemzetgyűlési képviselő a trianoni diktátum aláírásának másnapján az Országházba mondott:

„Ez a békeszerződés egy régi kultúrnép megfojtását célozza, Isten és az emberek előtt semmis és érvénytelen”.

„Támasszuk fel magunkban a magyarság ősi hazaszeretetét, sziklakemény bátorságát, nagyszerű munkaerejét, amely tulajdonságaival legyőzte és túlélte egy évezred minden támadását és minden támadóját, és dicsőséges jövő fog reánk virradni.”

Kérem, hogy mindezért 30 napon belül szíveskedjen felállítani egy olyan szakértői testületet, amelyben a minisztérium szakemberei, független szakértők, illetve az ügy iránt elkötelezett civil szervezetek (pl.: Magyarok Világszövetsége, Trianon Társaság, Nemzeti Jogvédő Szolgálat stb.) képviselői vesznek részt a fent vázolt feladatok megvalósításában a nemzeti együttműködés jegyében. Ez a szakértői testület lenne a motorja a diktátumok érvénytelenségének megállapíttatására irányuló nemzeti erőfeszítéseknek, határozott munkaprogrammal, megfelelő forrásokkal és felhatalmazásokkal.

Az érvénytelenség megállapíttatása érdekében a Hágai Nemzetközi Bíróságon per is indítható, bár ennek szigorú feltételei vannak, de tény, hogy ezen per indítására csak és kizárólag a mindenkori Kormány jogosult, magánszemélyek nem, így bár én szívesen megtenném, még sem tudok ebben az irányban érdemi lépést tenni.

Másrészről lehetőség van arra is, hogy a nemzetközi szerződésekről szóló egyezmény alapján érvénytelen nemzetközi szerződés esetén az érvénytelenség tényét bejelentse a Kormány az érintett országok számára, amely kapcsán bizonyos határidőn belül kifogással élhetnek, amennyiben kifogással élnek, úgy az ügy ENSZ megfelelő szerveihez kerül és nemzetközi közvetítésre kerül sor.

Mindezen lépések alkalmasak lehetnek arra, hogy ezt a nemzetsorvasztó, mérgező status quo-t végre felülírjuk és meghaladjuk azt a folyamatot, amely az elszakított területeken élő magyarok folyamatos térvésztesével, fogyásával, illetve ezáltal az egész Nemzet meggyengülésével jár. Ráadásul az Alaptörvény D. cikke szerint állami feladat az elcsatolt magyar közösségek önrendelkezésének kikényszerítése és ezen feladat végrehajtása.

Az Alaptörvény D. cikke egyértelműen fogalmazza meg Nemzetünk egységesülését kiteljesítő államfeladatot: „

Magyarország az egységes magyar nemzet összetartozását szem előtt tartva felelősséget visel a határain kívül élő magyarok sorsáért, elősegíti közösségeik fennmaradását és fejlődését, támogatja magyarságuk megőrzésére irányuló törekvéseiket, egyéni és közösségi jogaik érvényesítését, közösségi önkormányzataik létrehozását, a szülőföldön való boldogulásukat, valamint előmozdítja együttműködésüket egymással és Magyarországgal.”

Kérem T. Miniszter Urat, hogy szíveskedjen részemre mielőbb választ adni, illetve arról értesíteni, hogy a javasolt szakértő bizottság, mikor és milyen formában kezdi meg munkáját, amelyben magam is szívesen részt veszek.

Zárásul engedje meg, hogy felidézzem Deák Ferenc örökérvényű mondását:

„Amit erő és hatalom elvesz, azt idő és kedvező szerencse ismét visszahozhatják. De miről a nemzet, félve a szenvedésektől, önmaga lemondott, annak visszaszerzése mindig nehéz, s mindig kétséges.”

Ezt a megfontolást is szem előtt tartva bízom felvetéseim kedvező fogadtatásában és együttműködésében.

Honfitársi üdvözlettel:

Nyers Csaba